

Dosarul nr. 1ra-2052/21
1-18186193-01-1ra-11102021

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2021, în cauza penală în privința lui

Pavelco Artur xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.09.2018– 21.02.2020;

Instanța de apel: 20.04.2021– 23.06.2021;

Instanța de recurs: 11.10.2021– 09.02.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 februarie 2020, Pavelco Artur a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.179 Cod penal, la 3 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 5 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Pavelco Artur la 26.06.2018, aproximativ la orele 08.45, realizându-și scopul pătrunderii ilegale în domiciliul altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, cunoscând că Pană Ilie este investitorul și posesorul legal al acoperișului-terasă amplasată asupra apartamentelor 78-79 din str. xxx, mun. Chișinău, acționând cu intenție directă, prin deteriorarea geamului și escaladarea gardului, fără consimțământul lui Pană Ilie, a pătruns ilegal pe acoperișul-terasă sus vizat, după care a deteriorat lacătul de la ușa de intrare/ieșire pe acoperișul blocului locativ menționat mai sus, în acest mod fiind încălcat dreptul la inviolabilitatea domiciliului consfințit în art.29 din Constituția Republicii Moldova și art.8 al Convenției europene pentru apărarea dreptului omului și libertăților fundamentale.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a reținut că, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi: pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia.

3. Inculpatul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Pavelco Artur să fie achitat.

3.1. Inculpatul și avocatul acestuia, Beruceașvili Andrei a contestat cu apel comun sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal pe învinuire a inculpatului Pavelco Artur de comitere a infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(1) Cod penal, să fie încetat.

În motivarea cerințelor sale au invocat că, în ședința din 18 iunie 2020 inculpatul Pavelco Pavel a înlocuit avocatul, iar la data de 24 iunie 2020 noul avocat a făcut cunoștință cu materialele cauzei și inclusiv cu apelul declarat de inculpat. Astfel, cerere de apel suplimentară o consideră depusă în termen.

Au menționat că, la pronunțarea sentinței prima instanță a admis mai multe încălcări a drepturilor inculpatului Pavelco Artur, încălcările care în esența sa sunt fundamentale și impun necesitate absolută de a desființa actul judecătoresc pronunțat.

Au reiterat prevederile art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În urma studierii materialelor cauzei, partea apărării a constatat că învinuirea înaintată inculpatului Pavelco Artur prin ordonanța procurorului din 21 august 2018, este lovită de nulitate absolută prin prisma prevederilor art.251 Cod de procedură penală.

De asemenea, au reținut că inculpatul Pavelco Artur este vorbitor de limba rusă, fapt care se reține prin actele procesuale întocmite cu participarea acestuia procesul-verbal de interogare a învinuitului din 21 august 2018, cererea privind înlocuirea apărătorului din 10 iunie 2019, cerere de apel din 05 martie 2020.

Apărarea, făcând trimitere la prevederile art.art.251 alin.(2), 16 alin.(2) și (4) Cod de procedură penală, a indicat că la data de 21 august 2018 de către procurorul în Procuratura Chișinău, oficiul Ciocana, Alexei Axentiev în privința inculpatului Pavelco Artur a fost emisă ordonanță de punere sub învinuire, care a fost întocmită în limba de stat. Din conținutul ordonanței a constatat că a fost adusă la cunoștință inculpatului Pavelco Artur în lipsa interpretului, totodată la materialele cauzei lipsește traducerea ordonanței nominalizate în limba rusă. Ulterior, Pavelco Artur a fost interogată de către procuror în calitate de învinuit, oferind informații în limba rusă. Până la interogare inculpatului Pavelco Artur i-au fost aduse drepturile procesuale iarăși în limba de stat, fără traducere.

Totodată, a evidențiat că urmărirea penală a fost finalizată la data de 14 septembrie 2018 fiind întocmit un rechizitoriu în limba de stat, iar la materialele cauzei penale lipsește dovada că inculpatului i-a fost înmănat rechizitoriu cu traducere în limba rusă.

Din explicațiile inculpatul Pavelco Artur, ultimul ia comunicat că actele procesuale i-au fost parțial traduse de către procuror, ceea ce constituie o încălcare directă a prevederilor art.85 alin.(2) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2021, au fost admise din alte motive apelurile, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu, conform art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, pronunțată o nouă hotărâre,

potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Pavelco Artur recunoscut vinovat în baza art.179 alin.(1) Cod penal, a fost liberat de pedeapsa penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, instanța de apel a considerat apelul suplimentar declarat de comun de către avocatul Beruceașvili Andrei și de către inculpatul Pavelco Artur ca fiind depus în termen, luând în considerație că, în ședința din 18 iunie 2020 inculpatul Pavelco Pavel a înlocuit avocatul, iar la data de 24 iunie 2020, Beruceașvili Andrei conform recipisei (f.d.60), a făcut cunoștință cu materialele cauzei și inclusiv cu apelul declarat de către inculpat, iar la data de 29.06.2021 (f.d.69), a fost depus apelul (suplimentar) comun a avocatului Beruceașvili Andrei și a inculpatului Pavelco Artur, ceea ce se confirmă prin ștampila instanței de judecată.

Astfel, instanța de apel a reținut că prezentul apel este depus în termenul legal de atac și o repunere suplimentară și expresă în acest context este inoportună.

4.2. Instanța de apel a constatat că, prima instanță cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Pavelco Artur încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art.179 alin.(1) Cod penal - pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia.

În cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a constatat cu certitudine că vina inculpatului Pavelco Artur în comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(1) Cod penal, se dovedește prin cumulul de probe administrate, și anume prin declarațiile părții vătămate, declarațiile martorilor și probele scrise cercetate din materialele dosarului penal, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vina inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

Cu referire la argumentele apărării precum că, „la data de 21 august 2018, de către procurorul în Procuratura Chișinău, oficiul Ciocana, Alexei Axentiev în privința inculpatului Pavelco Artur a fost emisă ordonanța de punere sub învinuire, care a fost întocmită în limba de stat. Din conținutul ordonanței se constată că a fost adusă la cunoștință inculpatului Pavelco Artur în lipsa interpretului, iar la materialele cauzei lipsește traducerea ordonanței nominalizate în limba rusă. Ulterior Pavelco Artur a fost interogat de către procuror în calitate de învinuit, oferind informații în limba rusă, la interogare inculpatului Pavelco Artur i-au fost aduse drepturile procesuale iarăși în limba de stat, fără traducerea în limba rusă”, instanța de apel le-a apreciat ca fiind neîntemeiate, or, inculpatul Pavelco Artur a fost asistat de apărătorul Criclivaia Mariana, au semnat ordonanța din 21 august 2018 de punere sub învinuire, cât și în procesul verbal de comunicare a drepturilor și obligațiilor învinuitului și careva obiecție nu au fost indicate. Mai mult, la examinarea cauzei în prima instanță, nici inculpatul și nici apărătorul nu a invocat acest fapt, ori careva obiecție în acest sens.

4.3. Instanța de apel a reținut că, infracțiunea prevăzută la art.179 alin.(1) Cod penal, conform art.16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare.

Conform art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal, termenul de prescripție este de 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că, inculpatul Pavelco Artur a comis

ultima acțiune componentă a infracțiunii prevăzute la art.179 alin.(1) Cod penal, la data de 26.06.2018, astfel instanța de apel a relevat că, deși inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art.179 alin.(1) Cod penal, care constituie o faptă prejudiciabilă prevăzută de Legea penală, pasibilă de răspundere penală, inculpatul urmează a fi liberată de pedeapsa penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragere la răspundere penală.

În final, instanța de apel a conchis că, în speță, a fost identificat un temei de liberare de pedeapsă pentru infracțiunea prevăzută de art.179 alin.(1) Cod penal, motiv pentru care apelul inculpatului Pavelco Artur și apelul (suplimentar) comun a avocatului Beruceașvili Andrei și a inculpatului Pavelco Artur au fost admise, casată parțial sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost încetat procesul penal în privința lui Pavelco Artur din motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

5. Avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului, în temeiul pct.4), 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar hotărârile și solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care procesul penal de învinuire a inculpatului Pavelco Artur de comitere a infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(1) Cod penal, să fie încetat.

În motivarea cerințelor sale, avocatul invocă argumente similare celor invocate în apel, suplimentar reține că, instanța de apel în cadrul judecării cauzei nu a respectat întocmai prevederile art.art.414, 417 alin.(1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală. Totodată, consideră că, de către instanța de apel au fost comise erorile de drept material și substanțial care în ansamblu duc la ilegalitatea deciziei adoptate în privința lui Pavelco Artur.

6. Asupra recursului a prezentat referință procurorul, care se pronunță pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, deoarece instanța de apel și-a argumentat suficient soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Conform art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit conținutului recursului, avocatul invocă temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.4), 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când judecata a avut loc fără participarea traducătorului, când participarea lui era obligatorie potrivit legii, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și când instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, verificând alegațiile acestuia și circumstanțele cauzei în raport cu actele

cauzei, Colegiul penal conchide că, acestea sunt neîntemeiate, iar aceste temeuri nu-și găsesc confirmarea în speța dedusă judecării.

Astfel, Colegiul penal ține să menționeze că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că, instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra motivelor pentru care a respins argumentele părți apărări, la caz fiind administrate probe pertinente și concludente susceptibile să întemeieze într-un mod substanțial decizia luată de instanța de apel în privința inculpatului Pavelco Artur.

Totodată, Colegiul penal notează că avocatul Beruceașvili Andrei în recursul declarat nu reflectă faza judecării cauzei în ordinea de apel și respectiv nu face trimitere la motivele admiterii s-au respingerii apelului, or ultimul nu a invocat invocat nici un argument ce ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

În plus, prezenta cerere de recurs reprezintă în fapt o repetare a motivelor invocate în apel care au primit o apreciere în soluția instanței de apel ce a examinat cauza în ordinea controlului ierarhic superior cu respectarea prevederilor art.art.413-144 Cod de procedură penală.

Cu referire la temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs apreciază drept întemeiată argumentarea instanței de apel, precum că inculpatul Pavelco Artur pe tot parcursul urmăririi penale a fost asistat de apărător, a semnat în prezența avocatului ordonanța de punere sub învinuire din 21.08.2018, cât și procesul-verbal de comunicare a drepturilor și obligațiilor învinuitului, însă careva obiecție atât la etapa urmăririi penale cât și în prima instanță nu au fost invocate.

Pe de altă parte, Colegiul penal respinge alegațiile invocate de către recurent precum că, instanța de apel a omis să se pronunțe detaliat și amănunțit asupra tuturor argumentelor invocate în apel de către avocat. Or, ultimul avea obligația să concretizeze care anume argumente nu au fost apreciate de către instanța de apel.

Astfel, referitor la temeiul de recurs invocat de recurent - art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că, nu a stabilit nici o argumentare corespunzătoare în susținerea acestui temei, criticarea deciziei instanței de apel în sensul temeiului invocat purtând un caracter formal și respectiv, fiind neîntemeiată.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate (f.d.95-110) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de

Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2021, în cauza penală în privința lui *Pavelco Artur xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 24 martie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie